

32010L0031

18.6.2010.

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

L 153/13

DIREKTIVA 2010/31/EU EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**od 19. svibnja 2010.****o energetske učinkovitosti zgrada****(preinaka)**

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 194. stavak 2.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ⁽¹⁾,uzimajući u obzir mišljenje Odbora regija ⁽²⁾,u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽³⁾,

budući da:

- (1) Direktiva 2002/91/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2002. o energetske učinkovitosti zgrada ⁽⁴⁾ izmijenjena je ⁽⁵⁾. Budući da predstoje nove značajne izmjene, trebalo bi je preinačiti u interesu jasnoće.
- (2) Učinkovito, razborito, racionalno i održivo korištenje energije odnosi se, među ostalim, na naftne derivate, prirodni plin i kruta goriva koji su bitni izvori energije, ali istovremeno predstavljaju vodeće izvore emisija ugljikova dioksida.
- (3) Zgrade su odgovorne za 40 % ukupne potrošnje energije u Uniji. Sektor se širi, što će neumitno povećati potrošnju energije. Stoga su smanjenje potrošnje energije i korištenje energije iz obnovljivih izvora u zgradarstvu važne mjere koje su potrebne da bi se smanjila energetska ovisnost Unije i emisije stakleničkih plinova. Mjere za smanjenje potrošnje energije u Uniji, u kombinaciji s povećanim korištenjem energije iz obnovljivih izvora, omogućile bi Uniji da ispoštuje Kyotski protokol

uz Okvirnu konvenciju Ujedinjenih naroda o promjeni klime (UNFCCC) te ispunj svoju dugoročnu obvezu u pogledu održavanja globalnog porasta temperature na razini ispod 2 °C kao i obvezu da do 2020. godine smanji svoje ukupne emisije stakleničkih plinova za najmanje 20 % u odnosu na razine iz 1990. godine, a ako se postigne međunarodni sporazum i za 30 %. Smanjenje potrošnje energije i povećanje korištenja energije iz obnovljivih izvora također ima važnu ulogu u promicanju sigurnosti opskrbe energijom i tehnološkog razvoja te otvaranju radnih mjesta i mogućnosti regionalnog razvoja, posebno u ruralnim područjima.

- (4) Upravljanje potražnjom za energijom važan je instrument pomoću kojeg Unija može utjecati na globalno energetske tržište, a time i na sigurnost opskrbe energijom u srednjoročnom i dugoročnom razdoblju.
- (5) Europsko je vijeće u ožujku 2007. naglasilo potrebu povećanja energetske učinkovitosti u Uniji, kako bi Unija postigla svoj cilj 20 %-tnog smanjenja potrošnje energije do 2020. godine, i pozvalo na temeljitu i brzu provedbu prioriteta utvrđenih u komunikaciji Komisije pod naslovom „Plan djelovanja za energetske učinkovitost: ostvarivanje potencijala”. U tom je planu djelovanja utvrđen značajan potencijal troškovno učinkovitih ušteda energije u zgradarstvu. Europski je parlament u svojoj rezoluciji od 31. siječnja 2008. pozvao na jačanje odredaba Direktive 2002/91/EZ te je u više navrata pozvao da se cilj od 20 % u vezi s energetske učinkovitosti za 2020. godinu učini obvezujućim, posljednji put u svojoj rezoluciji od 3. veljače 2009. o drugom strateškom pregledu energetske politike. Povrh toga, Odlukom br. 406/2009/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o mjerama država članica za smanjivanje njihovih emisija stakleničkih plinova s ciljem ispunjavanja obveza Zajednice u pogledu smanjenja emisija stakleničkih plinova do 2020. ⁽⁶⁾, utvrđeni su obvezujuć nacionalni ciljevi za smanjenje CO₂ za koje će biti ključna energetske učinkovitost u zgradarstvu, dok se Direktivom 2009/28/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o promicanju korištenja energije iz obnovljivih izvora ⁽⁷⁾ predviđa promicanje energetske učinkovitosti u kontekstu obvezujućeg cilja da se do 2020. godine iz obnovljivih izvora pokriva 20 % ukupne potrošnje energije Unije.

⁽¹⁾ SL C 277, 17.11.2009., str. 75.⁽²⁾ SL C 200, 25.8.2009., str. 41.⁽³⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 23. travnja 2009. (još nije objavljeno u Službenom listu), stajalište Vijeća u prvom čitanju od 14. travnja 2010. (još nije objavljeno u Službenom listu), stajalište Europskog parlamenta od 18. svibnja 2010. (još nije objavljeno u Službenom listu).⁽⁴⁾ SL L 1, 4.1.2003., str. 65.⁽⁵⁾ Vidjeti Prilog IV. dio A.⁽⁶⁾ SL L 140, 5.6.2009., str. 136.⁽⁷⁾ SL L 140, 5.6.2009., str. 16.

- (6) Europsko je vijeće u ožujku 2007. ponovno potvrdilo predanost Unije razvoju energije iz obnovljivih izvora na razini čitave Unije, podržavši obvezujući cilj 20 %-tnog udjela energije iz obnovljivih izvora do 2020. godine. Direktivom 2009/28/EZ uspostavljen je zajednički okvir za promicanje energije iz obnovljivih izvora.
- (7) Nužno je utvrditi konkretnije mjere kako bi se ostvario veliki neiskorišteni potencijal ušteda energije u zgradama i smanjile velike razlike među rezultatima država članica u tom području.
- (8) Mjerama za daljnje poboljšanje energetske učinkovitosti zgrada trebalo bi se uzeti u obzir klimatske i lokalne uvjete te unutarnju klimu prostora i troškovnu učinkovitost. Te mjere ne bi smjele utjecati na druge zahtjeve koji se tiču zgrada, kao što su pristupačnost, sigurnost i namjena zgrade.
- (9) Energetsku učinkovitost zgrada trebalo bi izračunati na temelju metodologije koja se može razlikovati na nacionalnoj i regionalnoj razini. To uz toplinske značajke uključuje i druge čimbenike kojima pripada sve važnija uloga, kao što su postrojenja za grijanje i klimatizaciju, primjena energije iz obnovljivih izvora, elementi pasivnoga grijanja i hlađenja, zaštita od sunca, kakvoća unutarnjeg zraka, odgovarajuća prirodna rasvjeta i oblik zgrade. Metodologija za izračunavanje energetske učinkovitosti ne bi se smjela temeljiti samo na sezoni u kojoj je potrebno grijanje, već bi trebala obuhvatiti godišnju energetsku učinkovitost zgrade. U toj bi metodologiji trebalo uzeti u obzir postojeće europske norme.
- (10) Određivanje minimalnih zahtjeva energetske učinkovitosti zgrada i građevinskih elemenata isključiva je odgovornost država članica. Te bi zahtjeve trebalo odrediti s ciljem postizanja troškovno optimalne ravnoteže između potrebnih ulaganja i ušteđenih troškova energije tijekom ukupnog vijeka trajanja zgrade, ne dovodeći u pitanje pravo država članica da odrede minimalne zahtjeve koji su energetski učinkovitiji od troškovno optimalnih razina energetske učinkovitosti. Državama članicama trebalo bi pružiti mogućnost redovitog preispitivanja minimalnih zahtjeva energetske učinkovitosti za zgrade u svjetlu tehničkog napretka.
- (11) Imajući u vidu cilj troškovno učinkovitih odnosno troškovno optimalnih razina energetske učinkovitosti, u određenim okolnostima može biti opravdano, primjerice u svjetlu klimatskih razlika, da države članice odrede troškovno učinkovite odnosno troškovno optimalne zahtjeve za građevinske elemente koji u praksi ograničavaju postavljanje građevinskih proizvoda koji udovoljavaju normama utvrđenim u zakonodavstvu Unije, pod uvjetom da ti zahtjevi ne predstavljaju neopravdanu tržišnu prepreku.
- (12) Države članice bi kod određivanja zahtjeva energetske učinkovitosti za tehničke sustave zgrade trebale koristiti usklađene instrumente, ako su oni raspoloživi i prikladni, posebno ispitne i računske metode i razrede energetske učinkovitosti izrađene u okviru mjera za provedbu Direktive 2009/125/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o uspostavljanju okvira za određivanje zahtjeva za ekološki dizajn proizvoda povezanih s energijom⁽¹⁾ i Direktive 2010/30/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 19. svibnja 2010. o iskazivanju potrošnje energije i drugih resursa proizvoda povezanih s energijom pomoću oznaka i standardiziranih informacija o proizvodu⁽²⁾, kako bi se osigurala usklađenost s povezanim inicijativama i što je više moguće umanjila potencijalna fragmentacija tržišta.
- (13) Ovom se Direktivom ne dovode u pitanje članci 107. i 108. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU). Stoga se izraz „poticaj”, koji se koristi u ovoj Direktivi, ne bi smjelo tumačiti kao državnu potporu.
- (14) Komisija bi trebala utvrditi poredbeni metodološki okvir za izračunavanje troškovno optimalnih razina minimalnih zahtjeva energetske učinkovitosti. Države članice trebale bi taj okvir koristiti za usporedbu rezultata s minimalnim zahtjevima energetske učinkovitosti koje su donijele. Ako bi između izračunanih troškovno optimalnih razina minimalnih zahtjeva energetske učinkovitosti i minimalnih zahtjeva energetske učinkovitosti koji su na snazi postojale značajne razlike, tj. iznad 15 %, države članice trebale bi opravdati tu razliku ili planirati odgovarajuće korake kako bi je smanjile. Države članice trebale bi odrediti procijenjeni gospodarski vijek trajanja zgrade odnosno građevinskog elementa, uzimajući u obzir trenutačnu praksu i iskustvo u određivanju uobičajenoga gospodarskog vijeka trajanja. Komisiju bi trebalo redovito izvješćivati o rezultatima te usporedbe i podacima koji su korišteni za dobivanje rezultata. Ta bi izvješća trebala omogućiti Komisiji da ocijeni napredak država članica u postizanju troškovno optimalnih razina minimalnih zahtjeva energetske učinkovitosti i podnese izvješće o tom napretku.

(1) SL L 285, 31.10.2009., str. 10.

(2) SL L 153, 18.6.2010., str. 1.

- (15) Zgrade imaju učinak na dugoročnu potrošnju energije. Stoga bi, s obzirom na dugačak ciklus obnove postojećih zgrada, nove zgrade i postojeće zgrade koje se podvrgavaju značajnoj obnovi trebale ispuniti minimalne zahtjeve energetske učinkovitosti prilagođene lokalnoj klimi. Budući da se mogućnosti primjene alternativnih sustava opskrbe energijom općenito ne istražuju do svojeg punog potencijala, kod novih bi zgrada, bez obzira na veličinu, trebalo razmotriti alternativne sustave opskrbe energijom, i to prema načelu da se prvo osigura da su energetske potrebe grijanja i hlađenja svedene na troškovno optimalne razine.
- (16) Značajne obnove postojećih zgrada, bez obzira na veličinu, prilika su da se poduzmu troškovno učinkovite mjere povećanja energetske učinkovitosti. Iz razloga troškovne učinkovitosti trebalo bi omogućiti da se minimalni zahtjevi energetske učinkovitosti ograniče na one obnovljene dijelove koji su najvažniji za energetske učinkovitost zgrade. Državama članicama trebalo bi dati mogućnost da same odluče hoće li „značajnu obnovu” definirati u postotku površine ovojnice zgrade ili vrijednosti zgrade. Ako država članica odluči značajnu obnovu definirati u odnosu na vrijednost zgrade, mogle bi se koristiti vrijednosti kao što su aktuarska vrijednost ili tekuća vrijednost na temelju troškova izgradnje nove zgrade, bez vrijednosti zemljišta na kojemu se zgrada nalazi.
- (17) Potrebno je poduzeti mjere kako bi se povećao broj zgrada koje ne samo da ispunjavaju trenutne minimalne zahtjeve energetske učinkovitosti, već su i energetski učinkovitije, kako bi se smanjila potrošnja energije i emisije ugljikova dioksida. Države članice bi u tu svrhu trebale izraditi nacionalne planove za povećanje broja zgrada približno nulte energije i o tim planovima redovito izvješćivati Komisiju.
- (18) Trenutačno se uspostavljaju odnosno prilagođavaju financijski instrumenti Unije i ostale mjere s ciljem stimuliranja mjera energetske učinkovitosti. Ti financijski instrumenti na razini Unije uključuju, među ostalim, Uredbu (EZ) br. 1080/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. srpnja 2006. o Europskom fondu za regionalni razvoj⁽¹⁾, koja je izmijenjena kako bi se omogućila veća ulaganja u energetske učinkovitost u stanogradnji; javno-privatno partnerstvo u okviru inicijative „Europske energetske učinkovite zgrade” za promicanje zelenih tehnologija i razvoja energetski učinkovitih sustava i materijala u novim i obnovljenim zgradama; inicijativu Europske komisije i Europske investicijske banke (EIB) „Inicijativa EU-a za financiranje održive energetike” čiji je cilj, među ostalim, omogućiti ulaganja u energetske učinkovitost te Europski fond 2020. za energetiku, klimatske promjene i infrastrukturu pod vodstvom EIB-a pod nazivom „Fond Marguerite”; Direktivu Vijeća 2009/47/EZ od 5. svibnja 2009. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u pogledu smanjenih stopa poreza na dodanu vrijednost⁽²⁾; instrument strukturnih fondova i kohezijskog fonda Jeremie („Zajednička europska sredstva za mikro, mala i srednja poduzeća”); Financijski instrument za energetske učinkovitost; Okvirni program za konkurentnost i inovacije, uključujući Program inteligentna energija – Europa II, koji je posebno usmjeren na uklanjanje tržišnih prepreka povezanih s energetske učinkovitosti i energijom iz obnovljivih izvora, primjerice putem instrumenta za tehničku pomoć ELENA („Europski instrument za pomoć lokalnom energetske razvitku”); Sporazum gradonačelnika; Program za poduzetništvo i inovacije; Program potpore politici IKT 2010. i Sedmi okvirni program za istraživanje. Europska banka za obnovu i razvoj također osigurava sredstva s ciljem stimuliranja mjera povezanih s energetske učinkovitosti.
- (19) Financijski instrumenti Unije trebali bi dati praktičan učinak ciljevima ove Direktive, ali oni ne bi smjeli zamijeniti nacionalne mjere. Njih bi posebno trebalo upotrijebiti za osiguravanje primjerenih i inovativnih sredstava financiranja koja će ubrzati ulaganja u energetske učinkovite mjere. Oni bi mogli imati važnu ulogu u razvoju nacionalnih, regionalnih i lokalnih fondova, instrumenata ili mehanizama za energetske učinkovitost, koji takve mogućnosti financiranja nude vlasnicima privatnih zgrada, malim i srednjim poduzećima i pružateljima usluga na području energetske učinkovitosti.
- (20) Države bi članice za potrebe primjerenog obavješćivanja Komisije trebale sastaviti popise postojećih i predloženih mjera koje nisu predviđene ovom Direktivom, ali promiču ciljeve ove Direktive, uključujući one financijske prirode. Države članice mogu u te popise posebno uključiti postojeće i predložene mjere čiji je cilj smanjiti postojeće pravne i tržišne prepreke i potaknuti ulaganja i/ili druge aktivnosti za povećanje energetske učinkovitosti novih i postojećih zgrada i na taj način potencijalno doprinijeti smanjivanju energetske siromaštva. Te bi mjere mogle sadržavati, među ostalim, besplatnu ili subvencioniranu tehničku pomoć i savjetovanje, izravne subvencije, subvencionirane programe kreditiranja odnosno kredite s niskom kamatom, programe potpora i programe kreditnih jamstava. Tijela javne vlasti i druge institucije koje osiguravaju te mjere financijske prirode mogle bi primjenu tih mjera povezati s navedenom energetske učinkovitosti i preporukama iz energetskih certifikata.

⁽¹⁾ SL L 210, 31.7.2006., str. 1.

⁽²⁾ SL L 116, 9.5.2009., str. 18.

- (21) Kako bi se ograničio teret za države članice u pogledu izvješćivanja, trebalo bi omogućiti da se izvješća koja se zahtijevaju u ovoj Direktivi uključe u planove djelovanja u vezi s energetsom učinkovosti iz članka 14. stavka 2. Direktive 2006/32/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 5. travnja 2006. o energetske učinkovosti u krajnjoj potrošnji i energetske uslugama⁽¹⁾. Javni bi sektor u svakoj državi članici trebao biti predvodnik na području energetske učinkovosti zgrada te bi stoga u nacionalnim planovima trebalo odrediti ambicioznije ciljeve za zgrade u kojima su smještena tijela javne vlasti.
- (22) Potencijalni kupac ili najmoprimac zgrade odnosno građevinske cjeline trebao bi u energetske certifikatu dobiti točne informacije o energetske učinkovosti zgrade i praktične savjete za poboljšanje te učinkovosti. Informativne kampanje mogu pomoći da se vlasnici i najmoprimci dodatno potaknu na poboljšavanje energetske učinkovosti svoje zgrade odnosno građevinske cjeline. Vlasnike i najmoprimce poslovnih zgrada trebalo bi također potaknuti na razmjenu informacija o stvarnoj potrošnji energije, kako bi se osiguralo da su raspoloživi svi podaci koji su potrebni za donošenje informiranih odluka o nužnim poboljšanjima. Energetski bi certifikat također trebao pružati informacije o stvarnom utjecaju grijanja i hlađenja na energetske potrebe zgrade, njezinu potrošnju primarne energije i emisije ugljikova dioksida.
- (23) Tijela javne vlasti trebala bi predvoditi svojim primjerom i potruditi se da provedu preporuke obuhvaćene energetske certifikatom. Države bi članice u svoje nacionalne planove trebale uključiti mjere koje podupiru tijela javne vlasti da što prije usvoje poboljšanja energetske učinkovosti i u najkraćem mogućem roku provedu preporuke iz energetske certifikata.
- (24) Zgrade u kojima su smještena tijela javne vlasti i zgrade u kojima se često zadržava građanstvo trebale bi svojim odnosom prema okolišu i energiji služiti kao primjer ostalima i stoga bi te zgrade trebalo redovito podvrgavati energetske certifikiranju. Radi boljeg informiranja javnosti o energetske učinkovosti, te bi energetske certifikate trebalo izložiti na vidljivom mjestu, posebno u zgradama određene veličine u kojima su smještena tijela javne vlasti odnosno u kojima se često zadržava građanstvo, kao što su trgovine i trgovački centri, supermarketi, restorani, kazališta, banke i hoteli.
- (25) Posljednjih je godina uočljiv porast broja sustava klimatizacije u europskim zemljama. To stvara znatne probleme u vremenima vršnog opterećenja i povećava trošak električne energije te narušava energetske ravnotežu. Prednost bi trebalo dati strategijama koje poboljšavaju toplinska svojstva zgrada u ljetnom razdoblju. U tu bi se svrhu trebalo usredotočiti na mjere za sprečavanje pregrijavanja, kao što je zaštita od sunca i dovoljan toplinski kapacitet konstrukcije zgrade te daljnji razvoj i primjena pasivnih tehnika hlađenja, prvenstveno onih koje poboljšavaju unutarnje klimatske uvjete i mikroklimu oko zgrada.
- (26) Redovito održavanje i pregled sustava grijanja i klimatizacije putem kvalificiranog osoblja doprinosi održavanju ispravne podešenosti sustava, u skladu sa specifikacijama proizvoda, i na taj način osigurava optimalnu učinkovitost s okolišnog, sigurnosnog i energetske stajališta. Tijekom vijeka trajanja sustava trebalo bi u redovitim razmacima provoditi neovisne procjene čitavog sustava grijanja i klimatizacije, a posebno prije zamjene ili dogradnje. Da bi se umanjilo administrativno opterećenje vlasnika zgrada i najmoprimaca, države članice bi trebale, u mjeri u kojoj je to moguće, nastojati objediniti preglede i certifikiranje.
- (27) Zajednički pristup energetske certifikiranju zgrada i pregledu sustava grijanja i klimatizacije, koje provode kvalificirani i/ili akreditirani stručnjaci čija je neovisnost zajamčena na temelju objektivnih kriterija, stvorit će ravnopravnije uvjete u pogledu napora za uštedu energije u zgradarstvu koji se poduzimaju u državama članicama, a za potencijalne vlasnike i korisnike uvesti transparentnost na tržište nekretnina Unije po pitanju energetske učinkovosti. Kako bi se osigurala kvaliteta energetske certifikata i pregleda sustava grijanja i klimatizacije u čitavoj Uniji, trebalo bi uspostaviti neovisni kontrolni mehanizam u svim državama članicama.
- (28) Budući da su lokalna i regionalna tijela ključna za uspješnu provedbu ove Direktive, njih bi trebalo prema potrebi konzultirati i uključiti u planiranje, izradu programa informiranja, obuke i osvješćivanja te provedbu ove Direktive na nacionalnoj i regionalnoj razini kad god je to primjereno u skladu s važećim nacionalnim zakonodavstvom. Te se konzultacije također mogu iskoristiti za pružanje odgovarajućih smjernica lokalnim planerima i građevinskim inspektorima u vezi s obavljanjem potrebnih zadaća. Nadalje, države bi članice trebale omogućiti i potaknuti arhitekta i planere da kod planiranja, projektiranja, izgradnje i obnove industrijskih i stambenih zona na primjeren način razmotre optimalnu kombinaciju poboljšanja energetske učinkovosti, korištenja energije iz obnovljivih izvora i korištenja daljinskog grijanja i hlađenja.

(¹) SL L 114, 27.4.2006., str. 64.

- (29) Instalateri i građevinari od ključnog su značaja za uspješnu provedbu ove Direktive. Stoga bi odgovarajući broj instalatera i građevinara trebao putem izobrazbe i drugih mjera steći potreban stupanj stručne osposobljenosti za postavljanje i ugradnju potrebne energetske učinkovite tehnologije odnosno tehnologije koja koristi obnovljive izvore energije.
- (30) Što se tiče uzajamnog priznavanja stručnjaka kojima se bavi ova Direktiva, države članice trebale bi voditi računa o Direktivi 2005/36/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. rujna 2005. o priznavanju stručnih kvalifikacija⁽¹⁾, a Komisija bi trebala nastaviti rad na smjernicama i preporukama u pogledu standarda izobrazbe za te stručnjake u okviru Programa inteligentna energija – Europa.
- (31) Kako bi se povećala transparentnost energetske učinkovitosti na nestambenom tržištu nekretnina Unije, trebalo bi utvrditi jedinstvene uvjete za dragovoljnu zajedničku shemu energetskog certificiranja nestambenih zgrada. U skladu s člankom 291. UFEU-a, pravila i opća načela za mehanizme kojima države članice nadziru izvršavanje provedbenih ovlasti dodijeljenih Komisiji utvrđuju se unaprijed u obliku uredbe koja se donosi u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom. Do donošenja te nove uredbe i dalje se primjenjuje Odluka Vijeća 1999/468/EZ od 28. lipnja 1999. o utvrđivanju postupka za izvršavanje provedbenih ovlasti dodijeljenih Komisiji⁽²⁾, uz izuzetak regulatornog postupka s kontrolom, koji nije primjenjiv.
- (32) Komisiju bi trebalo ovlastiti da donese delegirane akte u skladu s člankom 290. UFEU-a u pogledu prilagodbe određenih dijelova općeg okvira iz Priloga I. tehničkom napretku te u pogledu uspostave metodološkog okvira za izračunavanje troškovno optimalnih razina minimalnih zahtjeva energetske učinkovitosti. Posebno je važno da Komisija obavi odgovarajuće konzultacije tijekom pripremnog dijela posla, također i na stručnoj razini.
- (33) Budući da države članice, zbog složenosti sektora zgradarstva i nemogućnosti nacionalnih tržišta nekretnina da na odgovarajući način odgovore na izazove u području energetske učinkovitosti, ne mogu dostatno ostvariti cilj ove Direktive – povećanje energetske učinkovitosti zgrada, nego se taj cilj zbog opsega i učinaka djelovanja može na bolje način ostvariti na razini Unije, Unija može usvojiti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti određenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti određenim u tom članku, ova Direktiva ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje toga cilja.
- (34) Obvezu prenošenja ove Direktive u nacionalna zakonodavstva trebalo bi ograničiti na one odredbe koje predstavljaju značajnu promjenu u odnosu na Direktivu 2002/91/EZ. Obveza prenošenja određena koje su ostale nepromijenjene proizlazi iz te direktive.
- (35) Ova Direktiva ne bi smjela dovesti u pitanje obveze država članica u vezi s rokovima za prijenos Direktive 2002/91/EZ u nacionalno pravo i njezinu primjenu.
- (36) Države se članice u skladu s točkom 34. Međuinstitucionalnoga sporazuma o boljoj izradi zakonodavstva⁽³⁾ potiču da za vlastite potrebe i u interesu Unije izrade vlastite tablice koje u najvećoj mogućoj mjeri odražavaju odnos između ove Direktive i prenesenih mjera te da te tablice objave,

DONIJELI SU OVU DIREKTIVU:

Članak 1.

Predmet

1. Ova Direktiva promiče poboljšavanje energetske učinkovitosti zgrada u Uniji, uzimajući u obzir vanjske klimatske i lokalne uvjete te zahtjeve unutarnje klime i troškovnu učinkovitost.
2. Ovom se Direktivom utvrđuju zahtjevi u pogledu:
 - (a) zajedničkog općeg okvira metodologije za izračunavanje integrirane energetske učinkovitosti zgrada i građevinskih cjelina;
 - (b) primjene minimalnih zahtjeva energetske učinkovitosti za nove zgrade i nove građevinske cjeline;
 - (c) primjene minimalnih zahtjeva energetske učinkovitosti za:
 - i. postojeće zgrade, građevinske cjeline i građevinske elemente koji se podvrgavaju značajnoj obnovi;
 - ii. građevinske elemente koji čine dio ovojnice zgrade i koji imaju značajan utjecaj na energetske učinkovitost ovojnice zgrade ako se naknadno ugrađuju ili zamjenjuju; i
 - iii. tehničke sustave zgrade bez obzira na to kad su postavljeni, zamijenjeni ili dograđeni;

⁽¹⁾ SL L 255, 30.9.2005., str. 22.

⁽²⁾ SL L 184, 17.7.1999., str. 23.

⁽³⁾ SL C 321, 31.12.2003., str. 1.

- (d) nacionalnih planova za povećanje broja zgrada približno nulte energije;
- (e) energetske certifikacije zgrada ili građevinskih cjelina;
- (f) redovitih pregleda sustava grijanja i klimatizacije u zgradama; i
- (g) neovisnih sustava kontrole energetskih certifikata i izvješća o pregledu.

3. Zahtjevi utvrđeni u ovoj Direktivi su minimalni zahtjevi i ne priječe države članice da zadrže ili uvedu strože mjere. Te su mjere u skladu s Ugovorom o funkcioniranju Europske unije. O tim se mjerama obavješćuje Komisija.

Članak 2.

Definicije

Za potrebe ove Direktive primjenjuju se sljedeće definicije:

1. „zgrada” znači građevina s krovom i zidovima u kojoj se koristi energija radi postizanja određenih unutarnjih klimatskih uvjeta;
 2. „zgrada približno nulte energije” znači zgrada koja ima vrlo visoku energetske učinkovitost utvrđenu u skladu s Prilogom I. Ta približno nulta odnosno vrlo niska količina energije trebala bi se u vrlo značajnoj mjeri pokrivati energijom iz obnovljivih izvora, uključujući energiju iz obnovljivih izvora koja se proizvodi u krugu zgrade ili u blizini zgrade;
 3. „tehnički sustav zgrade” znači tehnička oprema za grijanje, hlađenje, ventilaciju, pripremu tople vode i rasvjetu zgrade ili građevinske cjeline ili kombinaciju navedenog;
 4. „energetska učinkovitost zgrade” znači izračunana ili izmjerena količina energije koja je potrebna da se zadovolje energetske potrebe povezane s uobičajenim korištenjem zgrade, što uključuje, među ostalim, energiju koja se koristi za grijanje, hlađenje, ventilaciju, pripremu tople vode i rasvjetu;
 5. „primarna energija” znači energija iz obnovljivih i neobnovljivih izvora koja nije podvrgnuta nijednom postupku pretvorbe;
 6. „energija iz obnovljivih izvora” znači energija iz obnovljivih nefosilnih izvora, tj. energija vjetra, sunčeva energija, aerotermalna, geotermalna, hidrotermalna energija i energija oceana, hidroenergija, biomasa, deponijski plin, plin iz postrojenja za pročišćavanje otpadnih voda i bioplinovi;
 7. „ovojnica zgrade” znači ugrađeni elementi zgrade koji odvajaju unutrašnjost zgrade od vanjskog okoliša;
 8. „građevinska cjelina” znači dio zgrade, kat ili stan unutar zgrade koji je predviđen ili preuređen za zasebno korištenje;
 9. „građevinski element” znači tehnički sustav zgrade ili element ovojnice zgrade;
 10. „značajna obnova” znači obnova zgrade gdje:
 - (a) ukupni trošak obnove ovojnice zgrade ili tehničkog sustava zgrade prelazi 25 % vrijednosti zgrade, ne računajući vrijednosti zemljišta na kojemu se zgrada nalazi; ili
 - (b) se obnovi podvrgava više od 25 % površine ovojnice zgrade.
- Države članice mogu odabrati primjenu opcije (a) ili (b);
11. „europska norma” znači norma koju je donio Europski odbor za normizaciju, Europski odbor za elektrotehničku normizaciju ili Europski institut za telekomunikacijske norme te koja je stavljena na raspolaganje za javnu uporabu;
 12. „energetski certifikat” znači certifikat koji priznaje država članica odnosno pravna osoba koju je odredila država članica i iz kojega je vidljiva energetska učinkovitost zgrade ili građevinske cjeline, izračunana u skladu s metodologijom usvojenom u skladu s člankom 3.;
 13. „kogeneracija” znači istodobna proizvodnja toplinske i električne i/ili mehaničke energije u istom postupku;
 14. „troškovno optimalna razina” znači razina energetske učinkovitosti koja rezultira najmanjim troškom tijekom procijenjenoga gospodarskog vijeka trajanja, pri čemu:
 - (a) najmanji trošak određuje se uzimajući u obzir troškove ulaganja povezana s energijom, troškove održavanja i operativne troškove (uključujući troškove i uštede energije, kategoriju dotične zgrade, zaradu od proizvedene energije), gdje je primjenjivo, kao i troškove zbrinjavanja, gdje je primjenjivo; i

- (b) procijenjeni gospodarski vijek trajanja određuje svaka država članica. On se odnosi na preostali procijenjeni gospodarski vijek trajanja zgrade, ako se zahtjevi energetske učinkovitosti određuju u odnosu na zgradu u cjelini, odnosno na procijenjeni gospodarski vijek trajanja građevinskog elementa, ako se zahtjevi energetske učinkovitosti određuju u odnosu na građevinske elemente.

Troškovno optimalna razina nalazi se unutar područja razina energetske učinkovitosti za koje je analiza troškova i koristi tijekom procijenjenoga gospodarskog vijeka trajanja pozitivna;

15. „sustav klimatizacije” znači kombinacija komponenti koje su potrebne za određeni oblik obrade zraka u prostoriji pomoću koje se nadzire temperatura odnosno pomoću koje se temperatura može sniziti;
16. „kotao” znači kombinirana jedinica koja se sastoji od tijela kotla i plamenika i koja je namijenjena prijenosu topline koja se oslobađa izgaranjem u tekućine;
17. „nazivna snaga” znači maksimalna toplinska snaga, izražena u kW, koju navodi i jamči proizvođač tijekom neprekidnog pogona uz istovremeni korisni učinak koji je naznačio;
18. „toplinska crpka” znači uređaj, naprava ili postrojenje koje prenosi toplinu iz prirodnog okruženja kao što su zrak, voda ili tlo, u zgrade ili industrijske aplikacije obrtanjem prirodnog tijeka topline tako da ona teče od niže temperature prema višoj. Kod reverzibilnih toplinskih crpki toplina se može prenositi iz zgrade u prirodno okruženje;
19. „daljinsko grijanje” odnosno „daljinsko hlađenje” znači distribuiranje toplinske energije u obliku pare, vruće vode ili pothlađenih tekućina iz centralnog izvora proizvodnje putem mreže u više zgrada ili na više lokacija radi korištenja za zagrijavanje ili hlađenje prostora ili procesa.

Članak 3.

Usvajanje metodologije za izračunavanje energetske učinkovitosti zgrada

Države članice primjenjuju metodologiju za izračunavanje energetske učinkovitosti zgrada u skladu sa zajedničkim općim okvirom utvrđenim u Prilogu I.

Ta se metodologija usvaja na nacionalnoj ili regionalnoj razini.

Članak 4.

Određivanje minimalnih zahtjeva energetske učinkovitosti

1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi se osiguralo određivanje minimalnih zahtjeva energetske učinkovitosti za zgrade odnosno građevinske cjeline, s ciljem postizanja troškovno optimalnih razina. Energetska učinkovitost izračunava se u skladu s metodologijom iz članka 3. Troškovno optimalne razine izračunavaju se u skladu s poredbenim metodološkim okvirom iz članka 5. po uspostavi tog okvira.

Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi se osiguralo određivanje minimalnih zahtjeva energetske učinkovitosti za građevinske elemente koji čine dio ovojnice zgrade i koji, ako se zamijene ili naknadno ugrade, imaju značajan utjecaj na energetske učinkovitost ovojnice zgrade, s ciljem postizanja troškovno optimalnih razina.

Države članice kod određivanja zahtjeva mogu razlikovati između novih i postojećih zgrada te između različitih kategorija zgrada.

U okviru tih zahtjeva uzimaju se u obzir opći unutarnji klimatski uvjeti, kako bi se izbjegli mogući negativni učinci, npr. nedostatan prozračivanje, kao i lokalni uvjeti, namjena i starost zgrade.

Država članica nije obvezna odrediti minimalne zahtjeve energetske učinkovitosti koji nisu troškovno učinkoviti tijekom procijenjenoga gospodarskog vijeka trajanja.

Minimalni zahtjevi energetske učinkovitosti preispituju se u redovitim razmacima, koji nisu duži od pet godina, te se prema potrebi ažuriraju sukladno tehničkom napretku u građevinarstvu.

2. Države članice mogu odlučiti da neće odrediti ili primjenjivati zahtjeve iz stavka 1. na sljedeće kategorije zgrada:

- (a) zgrade koje su službeno zaštićene zbog toga što pripadaju posebno zaštićenom području ili zbog svoje posebne arhitektonske ili povijesne vrijednosti, u mjeri u kojoj bi se ispunjavanjem određenih minimalnih zahtjeva energetske učinkovitosti na neprihvatljiv način promijenio njihov značaj ili izgled;

- (b) zgrade koje se koriste u obredne i vjerske svrhe;

- (c) privremene zgrade s rokom uporabe do dvije godine, industrijska postrojenja, radionice i nestambene poljoprivredne zgrade s niskim energetske potrebama te nestambene poljoprivredne zgrade koje koristi sektor obuhvaćen nacionalnim sektorskim ugovorom o energetske učinkovitosti;
- (d) stambene zgrade koje se koriste ili su predviđene za korištenje manje od četiri mjeseca u godini odnosno koje se koriste ili su predviđene za korištenje u ograničenom vremenu tijekom godine i čija očekivana potrošnja energije iznosi manje od 25 % očekivane potrošnje kod cjelogodišnjeg korištenja;
- (e) samostojeće zgrade s ukupnom korisnom površinom ispod 50 m².

Članak 5.

Izračunavanje troškovno optimalnih razina minimalnih zahtjeva energetske učinkovitosti

1. Komisija do 30. lipnja 2011. putem delegiranih akata u skladu s člancima 23., 24. i 25. utvrđuje poredbeni metodološki okvir za izračunavanje troškovno optimalnih razina minimalnih zahtjeva energetske učinkovitosti za zgrade i građevinske elemente.

Poredbeni metodološki okvir utvrđuje se u skladu s Prilogom III. i u njemu se razlikuju nove i postojeće zgrade te različite kategorije zgrada.

2. Države članice izračunavaju troškovno optimalne razine minimalnih zahtjeva energetske učinkovitosti primjenom poredbenog metodološkog okvira utvrđenog u skladu sa stavkom 1. i relevantnim parametrima, kao što su klimatski uvjeti i stvarna dostupnost energetske infrastrukture, te uspoređuju rezultate tog izračuna s minimalnim zahtjevima energetske učinkovitosti koji su na snazi.

Države članice Komisiji podnose izvješće o rezultatima tih izračuna sa svim ulaznim podacima i pretpostavkama koje su pritom korištene. To se izvješće može uključiti u planove djelovanja u vezi s energetske učinkovitosti iz članka 14. stavka 2. Direktive 2006/32/EZ. Države članice ta izvješća podnose Komisiji u redovitim razmacima, koji ne smiju biti duži od pet godina. Prvo se izvješće dostavlja do 30. lipnja 2012.

3. Ako usporedba provedena u skladu sa stavkom 2. pokaže da su važeći minimalni zahtjevi energetske učinkovitosti bitno manje energetske učinkoviti od troškovno optimalnih razina minimalnih zahtjeva energetske učinkovitosti, država članica Komisiji opravdava tu razliku u pisanom obliku u izvješću iz stavka 2., kojemu, ako se ta razlika ne može opravdati, prilaze

plan odgovarajućih koraka za značajno smanjenje te razlike do sljedećega preispitivanja zahtjeva energetske učinkovitosti iz članka 4. stavka 1.

4. Komisija objavljuje izvješće o napretku država članica u postizanju troškovno optimalnih razina minimalnih zahtjeva energetske učinkovitosti.

Članak 6.

Nove zgrade

1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da nove zgrade ispune minimalne zahtjeve energetske učinkovitosti određene u skladu s člankom 4.

Države članice osiguravaju da se kod novih zgrada prije početka gradnje razmotri i uzme u obzir tehnička, okolišna i gospodarska izvedivost visokoučinkovitih alternativnih sustava, poput onih koji su navedeni u nastavku, ako su oni raspoloživi:

- (a) decentralizirani sustavi opskrbe energijom na temelju energije iz obnovljivih izvora;
- (b) kogeneracija;
- (c) daljinsko ili blokovsko grijanje ili hlađenje, posebno ako se u cijelosti ili djelomično temelji na energiji iz obnovljivih izvora;
- (d) toplinske crpke.

2. Države članice osiguravaju da se analiza alternativnih sustava iz stavka 1. dokumentira i bude raspoloživa u svrhu provjere.

3. Ta se analiza alternativnih sustava može provesti za pojedinačne zgrade ili skupine sličnih zgrada ili za zgrade zajedničke tipologije na istom području. Što se tiče skupnih sustava grijanja i hlađenja, analiza se može provesti za sve zgrade koje su povezane na sustav na istom području.

Članak 7.

Postojeće zgrade

Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se prilikom značajne obnove zgrada unaprijedi energetska učinkovitost čitave zgrade ili obnovljenog dijela zgrade kako bi se ispunili minimalni zahtjevi energetske učinkovitosti u skladu s člankom 4., u mjeri u kojoj je to tehnički, funkcionalno i gospodarski izvedivo.

Ti se zahtjevi primjenjuju na čitavu obnovljenu zgradu ili građevinsku cjelinu. Zahtjevi se osim toga, ili umjesto toga, mogu primjenjivati i na obnovljene građevinske elemente.

Države članice osim toga poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se kod naknadne ugradnje ili zamjene građevinskog elementa koji čini dio ovojnice zgrade i koji ima značajan utjecaj na energetska učinkovitost ovojnice zgrade ispune minimalni zahtjevi energetske učinkovitosti za građevinski element, u mjeri u kojoj je to tehnički, funkcionalno i gospodarski izvedivo.

Države članice te minimalne zahtjeve energetske učinkovitosti utvrđuju u skladu s člankom 4.

Države članice potiču da se u slučaju zgrada koje se podvrgavaju značajnoj obnovi razmotre i uzmu u obzir visokoučinkoviti alternativni sustavi, kako je navedeno u članku 6. stavku 1., u mjeri u kojoj je to tehnički, funkcionalno i gospodarski izvedivo.

Članak 8.

Tehnički sustavi zgrade

1. Države članice s ciljem optimiziranja energije koju troše tehnički sustavi zgrade određuju sustavne zahtjeve u pogledu ukupne energetske učinkovitosti, ispravnog postavljanja i odgovarajućeg dimenzioniranja, ugađanja i upravljanja tehničkim sustavima koji se postavljaju u postojećim zgradama. Države članice mogu te sustavne zahtjeve primjenjivati i na nove zgrade.

Sustavni zahtjevi određuju se za nove tehničke sustave zgrade te za zamjenu i dogradnju postojećih tehničkih sustava i primjenjuju se u mjeri u kojoj je to tehnički, gospodarski i funkcionalno izvedivo.

Sustavni zahtjevi uključuju barem:

- (a) sustave grijanja;
- (b) sustave pripreme tople vode;
- (c) sustave klimatizacije;
- (d) velike ventilacijske sustave;

ili kombinaciju tih sustava.

2. Države članice potiču uvođenje inteligentnih mjernih sustava kod svake izgradnje ili značajne obnove zgrada, istodobno osiguravajući da ti poticaji budu u skladu s Prilogom I. točkom 2, Direktivi 2009/72/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o zajedničkim pravilima za unutarnje

tržište električne energije⁽¹⁾. Države članice mogu nadalje, ako je to primjereno, poticati postavljanje aktivnih upravljačkih sustava, kao što su automatizacijski, upravljački i nadzorni sustavi koji štede energiju.

Članak 9.

Zgrade približno nulte energije

1. Države članice osiguravaju da:

- (a) do 31. prosinca 2020. sve nove zgrade budu zgrade približno nulte energije; i
- (b) nakon 31. prosinca 2018. nove zgrade u kojima su smještena tijela javne vlasti odnosno koje su u vlasništvu tijela javne vlasti budu zgrade približno nulte energije.

Države članice sastavljaju nacionalne planove za povećanje broja zgrada približno nulte energije. Ti nacionalni planovi mogu sadržavati ciljeve koji se razlikuju po kategorijama zgrade.

2. Države članice nadalje, po uzoru na javni sektor, izrađuju politike i poduzimaju mjere kao što je određivanje ciljeva za poticanje pretvorbe zgrada koje se obnavljaju u zgrade približno nulte energije i o tome obavješćuju Komisiju u svojim nacionalnim planovima iz stavka 1.

3. Nacionalni planovi obuhvaćaju, među ostalim, sljedeće elemente:

- (a) detaljan prikaz primjene definicije zgrade približno nulte energije u praksi u državi članici, u skladu s njezinim nacionalnim, regionalnim i lokalnim uvjetima, uključujući brojčani pokazatelj potrošnje primarne energije u kWh/m² godišnje. Faktori primarne energije koji se koriste za određivanje potrošnje primarne energije mogu se temeljiti na nacionalnim ili regionalnim godišnjim prosjecima, a mogu uključivati i relevantne europske norme;
- (b) prijelazne ciljeve za poboljšanje energetske učinkovitosti novih zgrada do 2015. godine, s ciljem pripreme za provedbu stavka 1.;
- (c) informacije o politikama i financijskim ili drugim mjerama donesenima u kontekstu stavka 1. i 2. za promicanje zgrada približno nulte energije, uključujući pojedinosti nacionalnih zahtjeva i mjera u pogledu korištenja energije iz obnovljivih izvora u novim zgradama i u postojećim zgradama koje se podvrgavaju značajnoj obnovi u kontekstu članka 13. stavka 4. Direktive 2009/28/EZ i članaka 6. i 7. ove Direktive.

⁽¹⁾ SL L 211, 14.8.2009., str. 55.

4. Komisija ocjenjuje nacionalne planove iz stavka 1., posebno dostatnost mjera koje su predvidjele države članice u odnosu na ciljeve ove Direktive. Vodeći računa o načelu supsidijarnosti Komisija može prema potrebi zatražiti dodatne konkretne informacije u vezi sa zahtjevima navedenima u stavcima 1., 2. i 3. U tom slučaju dotična država članica dostavlja tražene informacije ili predlaže izmjene u roku od devet mjeseci od zahtjeva Komisije. Komisija može nakon ocjenjivanja izdati preporuku.

5. Komisija do 31. prosinca 2012. i svake tri godine nakon toga objavljuje izvješće o napretku koje su države članice postigle u povećavanju broja zgrada približno nulte energije. Komisija na temelju tog izvješća izrađuje plan djelovanja i prema potrebi predlaže mjere za povećanje broja tih zgrada i potiče primjenu najbolje prakse za troškovno učinkovitu pretvorbu postojećih zgrada u zgrade približno nulte energije.

6. Države članice mogu u posebnim i opravdanim slučajevima odlučiti da neće primjenjivati zahtjeve iz stavka 1. točaka (a) i (b), ako je analiza troškova i koristi tijekom gospodarskog vijeka trajanja predmetne zgrade negativna. Države članice obavješćuju Komisiju o načelima odgovarajućih zakonskih režima.

Članak 10.

Financijski poticaji i tržišne prepreke

1. S obzirom na važnost osiguravanja primjerenih financijskih i drugih instrumenata kojima se pospješuje energetska učinkovitost zgrada i prelazak na zgrade približno nulte energije, države članice poduzimaju odgovarajuće mjere kako bi se razmotrili najrelevantniji takvi instrumenti u svjetlu nacionalnih okolnosti.

2. Države članice do 30. lipnja 2011. sastavljaju popis postojećih i, prema potrebi, predloženih mjera i instrumenata uključujući one financijske prirode, koji promiču ciljeve ove Direktive, a koji nisu predviđeni ovom Direktivom.

Države članice taj popis ažuriraju svake tri godine. Države članice te popise dostavljaju Komisiji, što mogu učiniti tako da ih uključe u planove djelovanja u vezi s energetsom učinkovosti iz članka 14. stavka 2. Direktive 2006/32/EZ.

3. Komisija u okviru potpore provedbi ove Direktive ispituje učinkovitost navedenih postojećih i predloženih mjera iz stavka 2. kao i relevantnih instrumenata Unije. Komisija može na temelju tog ispitivanja pružiti savjete i preporuke u pogledu pojedinih nacionalnih programa i koordinacije s Unijom i međunarodnim financijskim institucijama, vodeći računa o načelu supsidijarnosti. Komisija može rezultate tog ispitivanja

i moguće savjete ili preporuke uključiti u svoje izvješće o nacionalnim planovima energetske učinkovitosti iz članka 14. stavka 5. Direktive 2006/32/EZ.

4. Komisija prema potrebi na zahtjev država članica pomaže kod određivanja nacionalnih i regionalnih programa financijske potpore s ciljem povećanja energetske učinkovitosti zgrada, posebno postojećih zgrada, podupirući razmjenu najbolje prakse među odgovornim nacionalnim i regionalnim vlastima ili tijelima.

5. Komisija po mogućnosti do 2011. godine, u svrhu poboljšanja financijske potpore provedbi ove Direktive i vodeći računa o načelu supsidijarnosti, predstavlja analizu posebno sljedećih aspekata:

(a) učinkovitosti, primjerenosti visine i stvarno iskorištenog iznosa strukturnih fondova i okvirnih programa koji se koriste u svrhu povećavanja energetske učinkovitosti zgrada, posebno u stambenom sektoru;

(b) učinkovitosti korištenja fondova EIB-a i drugih javnih financijskih ustanova;

(c) koordinacije sredstava Unije s nacionalnim sredstvima i drugim oblicima potpore koji mogu dodatno potaknuti ulaganja u energetska učinkovitost i dostatnost tih sredstava u odnosu na ostvarenje ciljeva Unije.

Na temelju te analize i u skladu s višegodišnjim financijskim okvirom, Komisija može zatim podnijeti prijedloge Europskom parlamentu i Vijeću u pogledu instrumenata Unije, ako to smatra primjerenim.

6. Države članice kod osiguravanja poticaja za izgradnju ili značajnu obnovu zgrada vode računa o troškovno optimalnim razinama energetske učinkovitosti.

7. Odredbe ove Direktive ne priječe države članice da osiguraju poticaje za nove zgrade, obnove ili građevinske elemente koji prelaze troškovno optimalne razine.

Članak 11.

Energetski certifikati

1. Države članice donose potrebne mjere za uspostavu sustava energetske certificiranja zgrada. Energetski certifikat obuhvaća energetska učinkovitost zgrade i referentne vrijednosti, kao što su minimalni zahtjevi energetske učinkovitosti, kako bi se vlasnicima i najmoprimcima zgrade odnosno građevinske cjeline omogućilo da usporede i procijene njezinu energetska učinkovitost.

Energetski certifikat može sadržavati dodatne informacije, kao što je godišnja potrošnja energije za nestambene zgrade i postotak energije iz obnovljivih izvora u ukupnoj potrošnji energije.

2. Energetski certifikat obuhvaća preporuke za troškovno optimalno ili troškovno učinkovito poboljšanje energetske učinkovitosti zgrade ili građevinske cjeline, osim ako nema realnog potencijala za takvo poboljšanje u odnosu na zahtjeve energetske učinkovitosti koji su na snazi.

Preporuke u energetsom certifikatu uključuju:

(a) mjere koje se provode u vezi sa značajnom obnovom ovojnice zgrade ili tehničkog/tehničkih sustava zgrade; i

(b) mjere za pojedinačne građevinske elemente neovisne o značajnoj obnovi ovojnice zgrade ili tehničkog/tehničkih sustava zgrade.

3. Preporuke u energetsom certifikatu tehnički su izvedive za konkretnu zgradu i mogu sadržavati procjenu razdoblja povrata ulaganja ili analizu troškova i koristi tijekom gospodarskog vijeka trajanja zgrade.

4. U energetsom certifikatu navodi se gdje vlasnik odnosno najmoprimac može dobiti detaljnije informacije, uključujući informacije u pogledu troškovne učinkovitosti preporuka navedenih u energetsom certifikatu. Ocjenjivanje troškovne učinkovitosti temelji se na setu standardnih uvjeta, kao što su procjena ušteda energije i cijene energije na kojima se ta procjena temelji te preliminarna prognoza troškova. Osim toga, on sadrži informacije o koracima za provedbu preporuka. Vlasniku odnosno najmoprimcu mogu se pružiti i druge informacije o povezanim pitanjima, kao što su energetske preglede i poticaji financijske i druge prirode te mogućnosti financiranja.

5. Države članice, podložno nacionalnim propisima, potiču tijela javne vlasti da vode računa o svojoj vodećoj ulozi u području energetske učinkovitosti zgrada i u skladu s tom ulogom, među ostalim, provedu preporuke iz energetske certifikata koji je izdan za zgrade u njihovu vlasništvu u razdoblju njegove valjanosti.

6. Certificiranje građevinskih cjelina može se temeljiti na:

(a) zajedničkom certificiranju čitave zgrade; ili

(b) procjeni druge reprezentativne građevinske cjeline s istim energetske značajkama u istoj zgradi.

7. Certificiranje obiteljskih kuća može se temeljiti na procjeni druge reprezentativne zgrade sličnog oblika i veličine i slične stvarne energetske učinkovitosti, ako stručnjak koji izdaje energetski certifikat može zajamčiti tu sličnost.

8. Valjanost energetske certifikata ne može biti duža od 10 godina.

9. Uz savjetovanje s relevantnim sektorima Komisija do 2011. godine donosi dragovoljnu zajedničku shemu certificiranja energetske učinkovitosti nestambenih zgrada u Europskoj uniji. Ta se mjera usvaja u skladu sa savjetodavnim postupkom iz članka 26. stavka 2. Države članice potiču se da priznaju odnosno da koriste tu shemu ili da koriste dio te sheme u skladu s nacionalnim okolnostima.

Članak 12.

Izdavanje energetske certifikata

1. Države članice osiguravaju da se energetski certifikat izda za:

(a) zgrade odnosno građevinske cjeline koje se grade, prodaju ili iznajmljuju novom stanaru; i

(b) zgrade u kojima više od 500 m² ukupne korisne površine zauzima prostor koji koriste tijela javne vlasti i u kojima se često zadržava građanstvo. Od 9. srpnja 2015. taj se prag od 500 m² spušta na 250 m².

Zahtjev izdavanja energetske certifikata ne primjenjuje se na zgrade odnosno građevinske cjeline koje posjeduju valjan certifikat izdan u skladu s Direktivom 2002/91/EZ ili ovom Direktivom.

2. Države članice zahtijevaju da se kod izgradnje, prodaje ili iznajmljivanja zgrada ili građevinskih cjelina potencijalnom novom najmoprimcu ili kupcu pokaže, a kupcu odnosno najmoprimcu i preda, energetski certifikat odnosno njegova preslika.

3. Ako se zgrada prodaje ili iznajmljuje prije nego što je izgrađena, države članice mogu zahtijevati da prodavatelj, odstupajući od stavaka 1. i 2., osigura procjenu njezine buduće energetske učinkovitosti; u tom se slučaju energetski certifikat izdaje najkasnije kada zgrada bude izgrađena.

4. Države članice traže da se prilikom oglašavanja:

- zgrada koje imaju energetske certifikate,
- građevinskih cjelina u zgradi koja ima energetske certifikate, i
- građevinskih cjelina koje imaju energetske certifikate,

u komercijalnim medijima u svrhu njihove prodaje ili iznajmljivanja navede pokazatelj energetske učinkovitosti iz energetskog certifikata zgrade odnosno građevinske cjeline.

5. Odredbe ovog članka provode se u skladu s primjenjivim nacionalnim propisima o suvlasništvu odnosno zajedničkom vlasništvu.

6. Države članice mogu kategorije zgrada iz članka 4. stavka 2. izuzeti od primjene stavaka 1., 2., 4. i 5. ovog članka.

7. O mogućim učincima energetskih certifikata u smislu mogućih sudskih postupaka odlučuje se u skladu s nacionalnim propisima.

Članak 13.

Izlaganje energetskih certifikata

1. Države članice poduzimaju mjere kako bi osigurale da u zgradama u kojima tijela javne vlasti koriste prostor koji zauzima više od 500 m² ukupne korisne površine i u kojima se često zadržava građanstvo, a za koje je izdan certifikat u skladu s člankom 12. stavkom 1., energetske certifikate bude izložen na uočljivom mjestu tako da bude jasno vidljiv građanstvu.

Od 9. srpnja 2015. taj se prag od 500 m² spušta na 250 m².

2. Države članice zahtijevaju da u zgradama u kojima više od 500 m² korisne površine zauzima prostor u kojemu se često zadržava građanstvo i za koje je izdan certifikat u skladu s člankom 12. stavkom 1., energetske certifikate bude izložen na uočljivom mjestu tako da bude jasno vidljiv građanstvu.

3. Odredbe ovog članka ne uključuju obvezu izlaganja preporuka iz energetskog certifikata.

Članak 14.

Pregled sustava grijanja

1. Države članice utvrđuju potrebne mjere za uspostavu redovitih pregleda dostupnih dijelova sustava grijanja zgrada, kao što su toplinski generator, upravljački sustav i optočna crpka ili crpke, s kotlovima čija nazivna snaga za potrebe zagrijavanja prostora prelazi 20 kW. Ti pregledi uključuju procjenu učinkovitosti i dimenzioniranja kotla u odnosu na toplinske potrebe zgrade. Procjenu dimenzioniranja kotla nije potrebno ponavljati, osim ako su u međuvremenu izvršene promjene na sustavu grijanja ili ako su se promijenile toplinske potrebe zgrade.

Države članice mogu smanjiti učestalost tih pregleda odnosno ublažiti ih, ako se koristi sustav elektroničkog nadzora i upravljanja.

2. Države članice mogu odrediti drukčiju dinamiku pregleda, ovisno o vrsti i nazivnoj snazi sustava grijanja, uzimajući u obzir troškove pregleda sustava grijanja i procijenjene uštede troškova energije koje bi se mogle postići kao rezultat pregleda.

3. Sustavi grijanja s kotlovima nazivne snage iznad 100 kW pregledavaju se barem svake dvije godine.

Kod plinskih se kotlova to razdoblje može produljiti na četiri godine.

4. Države članice mogu umjesto stavaka 1., 2. i 3. poduzeti mjere radi savjetovanja korisnika u pogledu zamjene kotlova, drugih izmjena sustava grijanja i alternativnih rješenja za procjenu učinkovitosti i odgovarajućeg dimenzioniranja kotla. Ukupni učinak ovog pristupa istovjetan je učinku koji proizlazi iz odredaba stavaka 1., 2. i 3.

Ako države članice odluče primjenjivati mjere iz prvog podstavka, one Komisiji podnose izvješće o istovjetnosti tih mjera s mjerama iz stavaka 1., 2 i 3. ovog članka najkasnije do 30. lipnja 2011. Države članice ta izvješća podnose Komisiji svake tri godine. Izvješća se mogu uključiti u planove djelovanja u vezi s energetske učinkovitosti iz članka 14. stavka 2. Direktive 2006/32/EZ.

5. Komisija može po primitku nacionalnog izvješća države članice o primjeni opcije opisane u stavku 4. zatražiti dodatne konkretne informacije u pogledu zahtjeva i istovjetnosti mjera utvrđenih u tom stavku. U tom slučaju dotična država članica dostavlja tražene informacije ili predlaže izmjene u roku od devet mjeseci.

Članak 15.**Pregled sustava klimatizacije**

1. Države članice utvrđuju potrebne mjere za uspostavu redovitih pregleda dostupnih dijelova sustava klimatizacije nazivne snage iznad 12 kW. Ti pregledi uključuju procjenu učinkovitosti klimatiziranja i dimenzioniranja u odnosu na potrebe hlađenja zgrade. Procjenu dimenzioniranja nije potrebno ponavljati, osim ako su u međuvremenu izvršene promjene na sustavu klimatizacije ili ako su se promijenile potrebe hlađenja zgrade.

Države članice mogu smanjiti učestalost pregleda odnosno ublažiti ih, ako se koristi sustav elektroničkog nadzora i upravljanja.

2. Države članice mogu odrediti drukčiju dinamiku pregleda, ovisno o vrsti i nazivnoj snazi sustava klimatizacije, uzimajući u obzir troškove pregleda sustava klimatizacije i procijenjene uštede troškova energije koje bi se mogle postići kao rezultat pregleda.

3. Države članice kod utvrđivanja mjera iz stavaka 1. i 2. ovog članka osiguravaju, u mjeri u kojoj je to gospodarski i tehnički izvedivo, da se pregledi provode u skladu s pregledima sustava grijanja i drugih tehničkih sustava iz članka 14. ove Direktive i kontrolom propuštanja iz Uredbe (EZ) br. 842/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. svibnja 2006. o određenim fluoriranim stakleničkim plinovima ⁽¹⁾.

4. Države članice mogu umjesto stavaka 1., 2. i 3. poduzeti mjere radi savjetovanja korisnika u pogledu zamjene sustava klimatizacije ili drugih izmjena sustava klimatizacije, što može uključivati preglede za procjenu učinkovitosti i odgovarajućeg dimenzioniranja sustava klimatizacije. Ukupni učinak ovog pristupa istovjetan je učinku koji proizlazi iz odredaba stavaka 1., 2. i 3.

Ako države članice primjenjuju mjere iz prvog podstavka, one Komisiji podnose izvješće o istovjetnosti tih mjera s mjerama iz stavaka 1., 2. i 3. ovog članka najkasnije do 30. lipnja 2011. Države članice ta izvješća podnose Komisiji svake tri godine. Izvješća se mogu uključiti u planove djelovanja u vezi s energetske učinkovitosti iz članka 14. stavka 2. Direktive 2006/32/EZ.

5. Komisija može po primitku nacionalnog izvješća države članice o primjeni opcije opisane u stavku 4. zatražiti dodatne konkretne informacije u pogledu zahtjeva i istovjetnosti mjera

utvrđenih u tom stavku. U tom slučaju dotična država članica dostavlja tražene informacije ili predlaže izmjene u roku od devet mjeseci.

Članak 16.**Izvješća o pregledu sustava grijanja i klimatizacije**

1. Izvješće o pregledu izdaje se nakon svakog pregleda sustava grijanja odnosno klimatizacije. Izvješće o pregledu sadrži rezultat pregleda obavljenog u skladu s člankom 14. ili 15. i uključuje preporuke za troškovno učinkovito poboljšanje energetske učinkovitosti pregledanog sustava.

Preporuke se mogu temeljiti na usporedbi energetske učinkovitosti pregledanog sustava s energetskom učinkovitošću najboljeg raspoloživog i izvedivog sustava i sustava sličnoga tipa kod kojeg sve relevantne komponente postižu razinu energetske učinkovitosti koju predviđa mjerodavno zakonodavstvo.

2. Izvješće o pregledu predaje se vlasniku odnosno najmoprimcu zgrade.

Članak 17.**Neovisni stručnjaci**

Države članice osiguravaju da energetske certificiranje zgrada i preglede sustava grijanja i klimatizacije provode kvalificirani i/ili akreditirani stručnjaci na neovisan način, bilo da se radi o samostalno zaposlenim osobama ili zaposlenicima javnih tijela ili privatnih poduzeća.

Stručnjaci se akreditiraju na temelju stručnosti.

Države članice javnosti stavljaju na raspolaganje informacije o izobrazbi i akreditacijama. Države članice osiguravaju da se javnosti stave na raspolaganje popisi kvalificiranih i/ili akreditiranih stručnjaka ili popisi akreditiranih poduzeća koja nude usluge tih stručnjaka i da se ti popisi redovito ažuriraju.

Članak 18.**Neovisni sustav kontrole**

1. Države članice osiguravaju uspostavu neovisnih sustava kontrole energetske certifikata i izvješća o pregledu sustava grijanja i klimatizacije u skladu s Prilogom II. Države članice mogu uspostaviti odvojene sustave za kontrolu energetske certifikata i kontrolu izvješća o pregledu sustava grijanja i klimatizacije.

⁽¹⁾ SL L 161, 14.6.2006., str. 1.

2. Države članice mogu prenijeti odgovornost za provedbu neovisnih sustava kontrole.

Države članice koje se za to odluče osiguravaju da se neovisni sustavi kontrole provode u skladu s Prilogom II.

3. Države članice zahtijevaju da se energetske certifikati i izvješća o pregledu iz stavka 1. stave na raspolaganje nadležnim vlastima i tijelima na njihov zahtjev.

Članak 19.

Preispitivanje

Komisija uz pomoć odbora osnovanog člankom 26. ocjenjuje ovu Direktivu najkasnije do 1. siječnja 2017. u svjetlu stečenih iskustava i napretka učinjenog tijekom njezine primjene te prema potrebi daje prijedloge.

Članak 20.

Obavješćivanje

1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi vlasnici i najmoprimci zgrada ili građevinskih cjelina bili obavješteni o različitim metodama i praksi kojima se može povećati energetska učinkovitost.

2. Države članice vlasnicima i najmoprimcima zgrada posebno pružaju informacije o energetske certifikatima i izvješćima o pregledu, njihovoj svrsi i ciljevima, troškovno učinkovitim načinima poboljšanja energetske učinkovitosti zgrade i, prema potrebi, o financijskim instrumentima koji su raspoloživi za poboljšanje energetske učinkovitosti zgrade.

Komisija na zahtjev država članica pomaže državama članicama u provođenju informativnih kampanja za potrebe stavka 1. i prvog podstavka ovog stavka, koje mogu biti predmet programa Unije.

3. Države članice osiguravaju da se svima koji su odgovorni za provedbu ove Direktive stave na raspolaganje smjernice i izobrazba. Te smjernice i izobrazba bave se važnošću poboljšanja energetske učinkovitosti i omogućuju da se kod planiranja, projektiranja, građenja i obnove industrijskih i stambenih zona razmotri optimalna kombinacija poboljšanja energetske učinkovitosti, korištenja energije iz obnovljivih izvora i korištenja daljinskoga grijanja i hlađenja.

4. Komisija se poziva da stalno poboljšava svoje usluge obavješćivanja, posebno internetske stranice koje su uređene kao europski portal za energetske učinkovitost zgrada usmjeren

prema građanima, stručnjacima i nadležnim tijelima, kako bi državama članicama pomogla u njihovim naporima obavješćivanja i osvješćivanja. Informacije na tim internetskim stranicama mogu sadržavati poveznice na relevantno zakonodavstvo Europske unije te nacionalno, regionalno i lokalno zakonodavstvo, poveznice na internetske stranice EUROPA koje sadrže nacionalne planove djelovanja u vezi s energetskom učinkovitošću, poveznice na raspoložive financijske instrumente te primjere najbolje prakse na nacionalnoj, regionalnoj i lokalnoj razini. Komisija u kontekstu Europskog fonda za regionalni razvoj nastavlja i dodatno intenzivira svoje usluge obavješćivanja, s ciljem olakšavanja korištenja raspoloživih sredstava pružajući pomoć i informacije zainteresiranim subjektima, uključujući nacionalna, regionalna i lokalna tijela, u pogledu mogućnosti financiranja, uzimajući u obzir posljednje izmjene regulatornog okvira.

Članak 21.

Savjetovanje

Kako bi se olakšala učinkovita provedba Direktive, države se članice u skladu s primjenjivim nacionalnim zakonodavstvom i prema potrebi savjetuju s relevantnim subjektima, uključujući lokalna i regionalna tijela. To savjetovanje posebno je važno za primjenu članka 9. i 20.

Članak 22.

Prilagođavanje Priloga I. tehničkom napretku

Komisija prilagođava točke 3. i 4. Priloga I. tehničkom napretku putem delegiranih akata u skladu s člancima 23., 24. i 25.

Članak 23.

Delegiranje ovlasti

1. Komisiji se dodjeljuju ovlasti za donošenje delegiranih akata iz članka 22. na razdoblje od pet godina, počevši od 8. srpnja 2010. Komisija sastavlja izvješće u vezi s prenesenim ovlastima najkasnije šest mjeseci prije završetka petogodišnjeg razdoblja. Prenošenje ovlasti automatski se produljuje za razdoblja jednake dužine, osim ako ga Europski parlament ili Vijeće opozove u skladu s člankom 24.

2. Ne dovodeći u pitanje rok iz članka 5. stavka 1., ovlasti za donošenje delegiranih akata iz članka 5. Komisiji se dodjeljuju do 30. lipnja 2012.

3. Čim Komisija donese delegirani akt, ona ga istodobno prosljeđuje Europskom parlamentu i Vijeću.

4. Ovlasti za donošenje delegiranih akata Komisiji se dodjeljuju podložno uvjetima utvrđenima u člancima 24. i 25.

Članak 24.

Opoziv ovlasti

1. Delegiranje ovlasti iz članka 5. i 22. može opozvati Europski parlament ili Vijeće.

2. Institucija koja je započela unutarnji postupak za donošenje odluke o opozivu delegiranja ovlasti nastoji o tomu obavijestiti drugu instituciju i Komisiju u razumnom roku prije donošenja konačne odluke, navodeći delegirane ovlasti koje bi mogle biti predmetom opoziva te moguće razloge za opoziv.

3. Odlukom o opozivu prestaju delegirane ovlasti navedene u toj odluci. Ona proizvodi učinke odmah ili na kasniji dan utvrđen u odluci. Ona ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su na snazi. Ona se objavljuje u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 25.

Prigovori na delegirane akte

1. Europski parlament i Vijeće mogu staviti prigovor na delegirani akt u roku od dva mjeseca od dana priopćenja.

Taj se rok na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća produžuje za dva mjeseca.

2. Ako do isteka tog roka ni Europski parlament niti Vijeće ne stave prigovor na delegirani akt, on se objavljuje u *Službenom listu Europske unije* i stupa na snagu na dan koji je u njemu naveden.

Delegirani se akt može objaviti u *Službenom listu Europske unije* i stupiti na snagu i prije isteka toga roka, ako su Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da ne namjeravaju staviti prigovor.

3. Ako Europski parlament ili Vijeće stavi prigovor na delegirani akt, on ne stupa na snagu. Institucija koja stavlja prigovor navodi razloge prigovora na delegirani akt.

Članak 26.

Odborski postupak

1. Komisiji pomaže odbor.

2. Kod upućivanja na ovaj stavak primjenjuju se članci 3. i 7. Odluke 1999/468/EZ, uzimajući u obzir odredbe njezina članka 8.

Članak 27.

Sankcije

Države članice utvrđuju pravila o sankcijama koje se primjenjuju u slučaju povrede nacionalnih odredaba donesenih na temelju ove Direktive i poduzimaju sve mjere potrebne za osiguranje njihove provedbe. Predviđene sankcije moraju biti učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće. Države članice Komisiji dostavljaju te odredbe najkasnije do 9. siječnja 2013. te je bez odlaganja obavješćuju o svim naknadnim izmjenama koje na njih utječu.

Članak 28.

Prijenos

1. Države članice donose i objavljuju zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s člancima 2. do 18. te člancima 20. i 27. najkasnije do 9. srpnja 2012.

Što se tiče članaka 2., 3., 9., 11., 12., 13., 17., 18., 20. i 27., one primjenjuju te odredbe najkasnije od 9. siječnja 2013.

Što se tiče članaka 4., 5., 6., 7., 8., 14., 15. i 16., one primjenjuju te odredbe na zgrade u kojima su smještena tijela javne vlasti najkasnije od 9. siječnja 2013., a na ostale zgrade najkasnije od 9. srpnja 2013.

One mogu odgoditi primjenu članka 12. stavaka 1. i 2., u odnosu na pojedinačne građevinske cjeline koje se iznajmljuju, do 31. prosinca 2015. Ipak, to ne smije dovesti do izdavanja manjeg broja certifikata nego što bi ih bilo izdano na temelju primjene Direktive 2002/91/EZ u dotičnoj državi članici.

Kada države članice donose ove mjere, te mjere prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. One također sadržavaju izjavu da se upute na Direktivu 2002/91/EZ u postojećim zakonima i drugim propisima smatraju uputama na ovu Direktivu. Države članice određuju načine tog upućivanja te formulaciju te izjave.

2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

Članak 29.

Stavljanje izvan snage

Direktiva 2002/91/EZ, kako je izmijenjena Uredbom navedenom u Prilogu IV. dijelu A, ovim se stavlja izvan snage s učinkom od 1. veljače 2012., ne dovodeći u pitanje obveze država članica u pogledu roka za njezin prijenos u nacionalno pravo i njezinu primjenu, kako je navedeno u Prilogu IV. dijelu B.

Upućivanja na Direktivu 2002/91/EZ smatraju se upućivanjima na ovu Direktivu i čitaju se u skladu s korelacijskom tablicom iz Priloga V.

Članak 30.

Stupanje na snagu

Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 31.

Adresati

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu 19. svibnja 2010.

Za Europski parlament

Predsjednik

J. BUZEK

Za Vijeće

Predsjednik

D. LÓPEZ GARRIDO

PRILOG I.

**Zajednički opći okvir za izračunavanje energetske učinkovitosti zgrada
(iz članka 3.)**

1. Energetska učinkovitost zgrade određuje se na temelju izračunane ili stvarne godišnje količine energije koja se troši da bi se zadovoljile različite potrebe povezane s uobičajenim korištenjem zgrade i odražava potrebe za toplinskom energijom i potrebe za rashladnom energijom (energija potrebna da bi se izbjeglo pregrijavanje), radi održavanja predviđenih temperaturnih uvjeta, te potrebe za sanitarnom toplom vodom.
2. Energetska učinkovitost zgrade izražava se na transparentan način i uključuje pokazatelj energetske učinkovitosti i brojčani pokazatelj potrošnje primarne energije na temelju faktora primarne energije po nositelju energije, koji se mogu temeljiti na nacionalnim ili regionalnim godišnjim ponderiranim prosjecima ili specifičnoj vrijednosti proizvodnje u krugu zgrade.

Metodologija za izračunavanje energetske učinkovitosti zgrada uzima u obzir europske norme i mora biti u skladu s relevantnim zakonodavstvom Unije, uključujući Direktivu 2009/28/EZ.

3. Kod utvrđivanja metodologije uzimaju se u obzir barem sljedeći aspekti:
 - (a) sljedeće stvarne toplinske značajke zgrade, uključujući unutarnje pregrade:
 - i. toplinski kapacitet;
 - ii. izolacija;
 - iii. pasivno grijanje;
 - iv. rashladni elementi; i
 - v. toplinski mostovi;
 - (b) postrojenja za grijanje i opskrbu toplom vodom, uključujući njihova izolacijska svojstva;
 - (c) postrojenja za klimatizaciju;
 - (d) prirodno i mehaničko provjetravanje, koje može uključivati zrakonepropusnost;
 - (e) ugradbena rasvjeta (uglavnom u nestambenom sektoru);
 - (f) oblik, položaj i orijentacija zgrade, uključujući vanjsku klimu;
 - (g) pasivni solarni sustavi i zaštita od sunca;
 - (h) unutarnji klimatski uvjeti, uključujući projektiranu unutarnju klimu;
 - (i) unutarnja opterećenja.
4. Uzima se u obzir pozitivan utjecaj sljedećih čimbenika, ako su oni relevantni za izračun:
 - (a) mjesni uvjeti osunčanja, aktivni solarni sustavi i drugi sustavi grijanja i električni sustavi na temelju energije iz obnovljivih izvora;
 - (b) električna energija proizvedena kogeneracijom;
 - (c) sustavi daljinskog i blokovskoga grijanja i hlađenja;
 - (d) prirodna rasvjeta.

5. Zgrade bi u svrhu izračuna trebalo odgovarajuće razvrstati u jednu od sljedećih kategorija:

- (a) različiti tipovi obiteljskih kuća;
 - (b) stambene zgrade;
 - (c) poslovne zgrade;
 - (d) zgrade za obrazovanje;
 - (e) bolnice;
 - (f) hoteli i restorani;
 - (g) sportski objekti;
 - (h) zgrade veleprodaje i maloprodaje;
 - (i) ostali tipovi zgrada koje troše energiju.
-

PRILOG II.

Neovisni sustavi kontrole energetske certifikata i izvješća o pregledu

1. Nadležne vlasti odnosno tijela kojima su nadležne vlasti prenijele odgovornost za provedbu neovisnog sustava kontrole nasumično odabiru i provjeravaju barem statistički značajan postotak svih energetske certifikata koji su izdani tijekom godine.

Provjera se temelji na sljedećim opcijama ili istovjetnim mjerama:

- (a) provjera valjanosti ulaznih podataka zgrade koji su korišteni kod izdavanja energetske certifikata i rezultata navedenih u certifikatu;
 - (b) provjera ulaznih podataka i provjera rezultata energetske certifikata, uključujući dane preporuke;
 - (c) potpuna provjera ulaznih podataka zgrade koji su korišteni kod izdavanja energetske certifikata, potpuna provjera rezultata navedenih u certifikatu, uključujući dane preporuke, te, po mogućnosti, posjet samoj zgradi radi provjere podudaranja specifikacija navedenih u energetske certifikatu i certificirane zgrade.
2. Nadležne vlasti odnosno tijela kojima su nadležne vlasti prenijele odgovornost za provedbu neovisnog sustava kontrole nasumično odabiru i provjeravaju barem statistički značajan postotak svih izvješća o pregledu koja su izdana tijekom godine.

PRILOG III.

Poredbeni metodološki okvir za utvrđivanje troškovno optimalnih razina zahtjeva energetske učinkovitosti za zgrade i građevinske elemente

Poredbeni metodološki okvir omogućuje državama članicama da utvrde energetske učinkovitosti zgrada i građevinskih elemenata i da ocijene gospodarske aspekte mjera povezanih s energetske učinkovitosti te da ih stave u međudodnos kako bi utvrdile troškovno optimalnu razinu.

Poredbeni metodološki okvir dopunjuje se smjericama u kojima se opisuje primjena tog okvira u izračunavanju troškovno optimalnih razina učinkovitosti.

Poredbeni metodološki okvir omogućuje da se uzmu u obzir sljedeći čimbenici: obrasci korištenja, vanjski klimatski uvjeti, troškovi ulaganja, kategorija zgrade, troškovi održavanja i operativni troškovi (uključujući troškove i uštede energije) te prema potrebi zarada od proizvedene energije i troškovi zbrinjavanja. Trebao bi se temeljiti na europskim normama koje su relevantne za ove Direktivu.

Osim toga, Komisija osigurava:

- smjernice uz poredbeni metodološki okvir, koje će omogućiti državama članicama da poduzmu korake navedene u nastavku,
- informacije o procijenjenim dugoročnim trendovima cijena energije.

Opći uvjeti za primjenu poredbenog metodološkog okvira u državama članicama, izraženi u parametrima, utvrđuju se na razini država članica.

Na temelju poredbenog metodološkog okvira države članice dužne su:

- definirati referentne zgrade za koje je značajna funkcionalnost i geografski položaj, uključujući unutarnje i vanjske klimatske uvjete, i koje su u tom smislu reprezentativne. Referentne zgrade obuhvaćaju stambene i nestambene zgrade, kako nove tako i postojeće,
- utvrditi mjere energetske učinkovitosti koje se ocjenjuju u odnosu na referentne zgrade. To mogu biti mjere za pojedinačne zgrade u cjelini, pojedinačne građevinske elemente ili kombinaciju građevinskih elemenata,
- procijeniti potrebe referentnih zgrada za krajnjom i primarnom energijom prije i nakon primjene utvrđenih mjera energetske učinkovitosti,
- izračunati troškove (tj. neto sadašnju vrijednost) mjera energetske učinkovitosti (kako je navedeno u drugoj alineji) tijekom očekivanoga gospodarskog vijeka trajanja u odnosu na referentne zgrade (kako je navedeno u prvoj alineji) primjenom načela poredbenog metodološkog okvira.

Izračunavanjem troškova mjera energetske učinkovitosti tijekom očekivanoga gospodarskog vijeka trajanja države članice procjenjuju troškovnu učinkovitost različitih razina minimalnih zahtjeva energetske učinkovitosti. To će omogućiti da se odrede troškovno optimalne razine zahtjeva energetske učinkovitosti.

PRILOG IV.

DIO A

**Direktiva stavljena izvan snage s njezinom naknadnom izmjenom
(iz članka 29.)**

Direktiva 2002/91/EZ Europskog parlamenta i Vijeća
(SL L 1, 4.1.2003., str. 65.)

Uredba (EZ) br. 1137/2008 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 311, 21.11.2008., str. 1.) samo točka 9.9. Priloga

DIO B

**Rokovi za prijenos u nacionalno pravo i primjenu
(iz članka 29.)**

Direktiva	Rok za prijenos	Datum primjene
2002/91/EZ	4. siječnja 2006.	4. siječnja 2009., samo u odnosu na članke 7., 8. i 9.

PRILOG V.

Korelacijska tablica

Direktiva 2002/91/EZ	Ova Direktiva
Članak 1.	Članak 1.
Članak 2. točka 1.	Članak 2. točka 1.
—	Članak 2. točke 2. i 3.
Članak 2. točka 2.	Članak 2. točka 4. i Prilog I.
—	Članak 2. točke 5., 6., 7., 8., 9., 10. i 11.
Članak 2. točka 3.	Članak 2. točka 12.
Članak 2. točka 4.	Članak 2. točka 13.
—	Članak 2. točka 14.
Članak 2. točka 5.	Članak 2. točka 15.
Članak 2. točka 6.	Članak 2. točka 16.
Članak 2. točka 7.	Članak 2. točka 17.
Članak 2. točka 8.	Članak 2. točka 18.
—	Članak 2. točka 19.
Članak 3.	Članak 3. i Prilog I.
Članak 4. stavak 1.	Članak 4. stavak 1.
Članak 4. stavak 2.	—
Članak 4. stavak 3.	Članak 4. stavak 2.
—	Članak 5.
Članak 5.	Članak 6. stavak 1.
—	Članak 6. stavci 2. i 3.
Članak 6.	Članak 7.
—	Članci 8., 9. i 10.
Članak 7. stavak 1. prvi podstavak	Članak 11. stavak 8. i članak 12. stavak 2.
Članak 7. stavak 1. drugi podstavak	Članak 11. stavak 6.
Članak 7. stavak 1. treći podstavak	Članak 12. stavak 6.
Članak 7. stavak 2.	Članak 11. stavci 1. i 2.
—	Članak 11. stavci 3., 4., 5., 7. i 9.
—	Članak 12. stavci 1., 3., 4., 5. i 7.
Članak 7. stavak 3.	Članak 13. stavci 1. i 3.
—	Članak 13. stavak 2.
Članak 8. točka (a)	Članak 14. stavci 1. i 3.
—	Članak 14. stavak 2.
Članak 8. točka (b)	Članak 14. stavak 4.
—	Članak 14. stavak 5.
Članak 9.	Članak 15. stavak 1.

Direktiva 2002/91/EZ	Ova Direktiva
—	Članak 15. stavci 2., 3., 4. i 5.
—	Članak 16.
Članak 10.	Članak 17.
—	Članak 18.
Članak 11. uvodni dio	Članak 19.
Članak 11. točke (a) i (b)	—
Članak 12.	Članak 20. stavak 1. i članak 20. stavak 2. drugi podstavak
—	Članak 20. stavak 2. prvi podstavak i članak 20. stavci 3. i 4.
—	Članak 21.
Članak 13.	Članak 22.
—	Članci 23., 24. i 25.
Članak 14. stavak 1.	Članak 26. stavak 1.
Članak 14. stavci 2. i 3.	—
—	Članak 26. stavak 2.
—	Članak 27.
Članak 15. stavak 1.	Članak 28.
Članak 15. stavak 2.	—
—	Članak 29.
Članak 16.	Članak 30.
Članak 17.	Članak 31.
Prilog	Prilog I.
—	Prilozi II. do V.